

دانشکده علوم پایه

گروه ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد ریاضی گرایش آنالیز

عنوان:

مجموعه نقاط ثابت مشترک نیم گروه های تک پارامتری از نگاشت های غیر انبساطی در

فضاهای باناخ با خاصیت اویپال

استاد راهنما:

دکتر عزیزالله عزیزی

استاد مشاور:

دکتر عبدالرحمن رازانی

توسط:

فیض الله ربیعی آسیابر

کلیه حقوق مادی مرتبط و نتایج

مطالعات، ابتکارات و نوآوری‌های ناشی

از تحقیق موضوع این پایان نامه متعلق به

دانشگاه بین‌المللی امام خمینی است.

چکیده

در این پایان نامه در مورد شرایط لازم و کافی برای وجود نقاط ثابت مشترک نیم گروه های غیر انبساطی تک پارامتری در فضای باناخ با خاصیت اوپال بحث می کنیم. سپس به اثبات قضیه ی همگرایی در یک نقطه ی ثابت مشترک می پردازیم. در پایان در مورد وجود درون بری غیر انبساطی به روی نقاط ثابت مشترک نیم گروه غیر انبساطی تک پارامتری بحث می کنیم.

کلمات کلیدی: نقطه ی ثابت مشترک، نیم گروه غیر انبساطی، درون بری غیر انبساطی، قضیه ی

همگرایی، خاصیت اوپال

منبع اصلی این پایان نامه مقاله ی زیر می باشد:

T.Suzuki, some remarks on the set of common fixed points of one-parameter semigroups of nonexpansive mappings in banach spaces with the opial property (۲۰۰۳)

فهرست مطالب

پیشگفتار.....پ

۱ پیش نیاز

۱.۱ تعاریف و قضایای مقدماتی.....۱

۲.۱ وجود نقطه ی ثابت برای نگاشت های غیر انبساطی.....۱۱

۳.۱ وجود نقطه ی ثابت مشترک خانواده ای از نگاشت های غیر انبساطی.....۱۵

۲ درون بر های غیر انبساطی

۱.۲ درون بر غیر انبساطی.....۱۹

۲.۲ همگرایی ضعیف دنباله ای به نقطه ثابت مشترک نگاشت های غیر انبساطی.....۲۳

۳ نیم گروه های غیر انبساطی تک پارامتری

۱.۳ نقطه ی ثابت مشترک نیم گروه های غیر انبساطی تک پارامتری روی یک

زیر مجموعه ی فشرده و محدب از فضای باناخ.....۳۰

۲.۳ همگرایی دنباله ای به نقطه ی ثابت مشترک نیم گروه های غیر انبساطی

تک پارامتری.....۳۷

۴۰ **۴ درون بری در فضای باناخ با خاصیت اوپیال**

۱.۴ نقطه ی ثابت مشترک نیم گروه های غیر انبساطی تک پارامتری روی یک

زیر مجموعه ی فشرده ی ضعیف و محدب از فضای باناخ با خاصیت اوپیال.....۴۰

۲.۴ وجود درون بری غیر انبساطی به روی نقطه ی ثابت مشترک

نیم گروه های غیر انبساطی تک پارامتری.....۵۱

۳.۴ دو مثال نقض.....۵۵

پیشگفتار

نقطه ی ثابت مشترک از جمله مفاهیم پر کاربرد در شاخه های مختلف ریاضیات است. بحث اصلی این پایان نامه به وجود نقطه ی ثابت مشترک نیم گروه های غیر انبساطی تک پارامتری روی یک فضای باناخ با خاصیت اویپال اختصاص دارد. تاکاهاشی^۱ و سوزوکی^۲ از جمله افرادی هستند که در این مورد تلاش نموده اند. تاکاهاشی وجود نقطه ی ثابت مشترک برای یک نیم گروه غیر انبساطی تک پارامتری، روی یک زیر مجموعه ی محدب و فشرده ی C از یک فضای باناخ E را به اثبات می رساند؛ و سوزوکی این مسئله را در حالتی که C محدب و فشرده ی ضعیف، و فضای باناخ E دارای خاصیت اویپال باشد بیان می کند.

در فصل های اول و دوم این پایان نامه که در واقع مقدمه ی ورود به فصل های سوم و چهارم اند در مورد نقطه ثابت یک نگاشت غیر انبساطی و نقطه ی ثابت مشترک نگاشت های غیر انبساطی مباحثی را بیان می کنیم .

همچنین قضیه ی نقطه ثابت برودر^۳ که در رابطه با وجود نقطه ی ثابت در یک زیر مجموعه ی محدب، بسته و کران دار از فضای باناخ بطور یکنواخت محدب بیان شده است. کرک^۴ این قضیه را برای زیر مجموعه ی فشرده ی ضعیف که ساختار نرمال دارد تعمیم داد.

دمار^۵ نشان داد که نقطه ی ثابت مشترک خانواده ای جا بجایی از نگاشت های غیر انبساطی روی یک زیر مجموعه ی فشرده و محدب از فضای باناخ ناتهی است.

در فصل دوم قضیه ی بروک^۶ و همچنین قضیه ی ادلستین و اوبراین^۷ بیان شده است که نقشی کلیدی را در فصل های بعد به عهده خواهند داشت.

Takahashi^۱
Suzuki^۲
Browder^۳
Kirk^۴
Demarr^۵
Bruck^۶
Edelstein And O'Brien^۷

در فصل ۳ به معرفی نیم گروه های غیر انبساطی تک پارامتری می پردازیم و در مورد نقطه ی ثابت مشترک این نیم گروه ها روی زیر مجموعه ی فشرده و محدب از یک فضای باناخ بحث خواهیم نمود.

سپس در ادامه ی این فصل قضیه ۱ ی در رابطه با همگرایی یک دنباله ی بازگشتی به نقطه ی ثابت مشترک نیم گروه های غیر انبساطی تک پارامتری را اثبات خواهیم کرد.

در فصل ۴ در مورد شرایط لازم و کافی برای وجود نقطه ی نقاط ثابت مشترک نیم گروه های غیر انبساطی تک پارامتری روی یک زیر مجموعه ی محدب و فشرده ی ضعیف از یک فضای باناخ با خاصیت اوپال بحث میکنیم و در ادامه قضایایی را در مورد وجود درون بری های غیر انبساطی به روی نقطه ی ثابت مشترک نیم گروه غیر انبساطی تک پارامتری بیان خواهیم نمود.

در پایان این فصل به بیان و اثبات یک مثال نقض در رابط با قضیه های ۱.۱.۳ و ۱.۱.۴ می پردازیم و نشان می دهیم که این دو قضیه در حالت کلی تر برقرار نخواهند بود. در مثال نقض دوم نشان خواهیم داد که نگاشت U تعریف شده در بخش ۲.۴، در حالت کلی یک درون بری به روی نقاط ثابت مشترک یک نیم گروه غیر انبساطی نمی باشد.

در این پایان نامه همه ی فضاها را باناخ را حقیقی در نظر می گیریم.

فضای دوگان مجموعه ی E را با E^* نمایش می دهیم.

فصل ۱

پیش نیاز

۱.۱. تعاریف و قضایای مقدماتی

تعریف ۱.۱.۱ یک فضای برداری روی میدان K عبارت است از یک مجموعه E همراه با یک عمل دوتایی "+" به نام عمل جمعی و یک ضرب اسکالر که (α, x) در $K \times E$ را به αx در E می نگارد و برای هر $x, y, z \in E$ و هر $\alpha, \beta \in K$ در شرایط زیر صدق می کند:

$$(1) \quad x + y = y + x$$

$$(2) \quad (x + y) + z = x + (y + z)$$

(۳) عنصر $0 \in E$ به نام بردار صفر وجود دارد به طوری که برای هر $x \in E$ $x + 0 = x$ ؛

(۴) برای هر $x \in E$ ، عنصر $-x \in E$ به نام معکوس جمعی وجود دارد به طوری که $x + (-x) = 0$ ؛

$$(5) \quad \alpha(x + y) = \alpha x + \alpha y$$

$$(6) \quad (\alpha + \beta)x = \alpha x + \beta x$$

$$(7) \quad (\alpha\beta)x = \alpha(\beta x)$$

$$(8) \quad 1 \cdot x = x$$

تعریف ۲.۱.۱ فرض کنید E یک فضای برداری روی میدان K و $\|\cdot\|: E \rightarrow R^+$ یک تابع باشد؛ گوییم $\|\cdot\|$ یک نرم است هرگاه

$$(۱) \quad \|x\| = 0 \text{ اگر و تنها اگر } x = 0$$

$$(۲) \quad \text{برای هر } x \in E \text{ و هر } \lambda \in K \text{، } \|\lambda x\| = |\lambda| \|x\|$$

$$(۳) \quad \text{برای هر } x, y \in E \text{، } \|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$$

زوج $(E, \|\cdot\|)$ را یک فضای برداری نرم دار می گوییم.

تعریف ۳.۱.۱ فضای برداری نرم دار کامل را فضای باناخ گوییم.

تعریف ۴.۱.۱ فضای باناخ E را اکیداً محدب^۱ نامیم هرگاه برای هر $x, y \in E$ که $x \neq y$ و

$$\|x\| = \|y\| = 1 \text{ داشته باشیم:}$$

$$\|\lambda x + (1 - \lambda)y\| < 1 \quad \forall \lambda \in (0, 1)$$

اگر E یک فضای اکیداً محدب باشد و برای هر $x, y \in E$ و $\lambda \in (0, 1)$ داشته باشیم

$$\|\lambda x + (1 - \lambda)y\| = \|y\| = \|x\| = 1$$

آنگاه $x = y$.

تعریف ۵.۱.۱ فضای باناخ E را به طور یکنواخت محدب^۲ گوییم هرگاه برای هر $\varepsilon > 0$ که $0 < \varepsilon \leq 2$ ،

$$\delta = \delta(\varepsilon) > 0 \text{ موجود باشد به طوری که برای هر } x, y \in E \text{ که } \|x\| \leq 1 \text{ و } \|y\| \leq 1 \text{ و } \|x - y\| \geq \varepsilon$$

داشته باشیم:

$$\left\| \frac{x + y}{2} \right\| \leq 1 - \delta$$

قضیه ۱.۱.۱ هر فضای باناخ به طور یکنواخت محدب اکیداً محدب است.

اثبات: فرض کنیم E فضای باناخ به طور یکنواخت محدب باشد. هم چنین $x, y \in E$ و $\|x\| = \|y\| = 1$ و

^۱ Strictly convex
^۲ Uniformly convex

$\| \lambda x + (1-\lambda)y \| < 1$ ، $\lambda \in (0,1)$ ، نشان می دهیم برای هر $0 < \varepsilon \leq 2$ که $\|x-y\| \geq \varepsilon$

قرار می دهیم $\delta > \frac{|\lambda-1|}{2} \|x-y\|$. با استفاده از محدب یکنواخت بودن E داریم

$$\begin{aligned} \| \lambda x + (1-\lambda)y \| &= \left\| \lambda x + (1-\lambda)y - \frac{x+y}{2} + \frac{x+y}{2} \right\| \\ &\leq \left\| \lambda x + (1-\lambda)y - \frac{x+y}{2} \right\| + \left\| \frac{x+y}{2} \right\| \\ &\leq \left\| \lambda x + (1-\lambda)y - \frac{x+y}{2} \right\| + 1 - \delta \\ &\leq \frac{1}{2} \| (\lambda-1)x - (\lambda-1)y \| + 1 - \delta \\ &\leq \frac{|\lambda-1|}{2} \|x-y\| + 1 - \delta \\ &< \frac{|\lambda-1|}{2} \|x-y\| + 1 - \frac{|\lambda-1|}{2} \|x-y\| = 1 \end{aligned}$$

□

قضیه ۲.۱.۱ هر فضای باناخ به طور یکنواخت محدب انعکاسی^۱ است.

اثبات: فرض کنیم X فضای باناخ به طور یکنواخت محدب باشد. قرار می دهیم

$$S_{X^*} = \{j \in X^* : \|j\| = 1\} \text{ و } S_X = \{x \in X : \|x\| = 1\}$$

فرض کنیم $f \in S_{X^*}$ و $\{x_n\}$ دنباله ای در S_X باشد به طوری که $f(x_n) \rightarrow 1$. نشان می دهیم $\{x_n\}$ کشی است. به برهان خلف فرض کنیم $\varepsilon > 0$ و زیر دنباله های $\{x_{n_i}\}$ و $\{x_{n_j}\}$ از $\{x_n\}$ وجود دارند به طوری که $\|x_{n_i} - x_{n_j}\| \geq \varepsilon$. با استفاده از محدب یکنواخت بودن X ، $\delta(\varepsilon) > 0$ وجود دارد به طوری

$$\text{که } \delta < 1 - \delta \text{ هم چنین } \left\| \frac{x_{n_i} + x_{n_j}}{2} \right\|$$

$$\left| f\left(\frac{x_{n_i} + x_{n_j}}{2}\right) \right| \leq \|f\| \cdot \left\| \frac{x_{n_i} + x_{n_j}}{2} \right\| < \|f\| \cdot (1 - \delta) = 1 - \delta$$

و این با فرض $f(x_n) \rightarrow 1$ در تناقض است. پس $\{x_n\}$ کشی است و با توجه به باناخ بودن X ، نقطه ی x در X وجود دارد که $x_n \rightarrow x$ ، زیرا $x \in S_X$ ، زیرا

$$\|x\| = \|\lim_{n \rightarrow \infty} x_n\| = \lim_{n \rightarrow \infty} \|x_n\| = 1$$

حال با استفاده از قضیه ی جیمز^۱ (که بیان می کند یک فضای باناخ انعکاسی است اگر و تنها اگر برای هر $x \in S_X, f \in S_{X^*}$ موجود باشد به طوری که $f(x) = 1$) نتیجه می شود X انعکاسی است. \square

تعریف ۶.۱.۱ فرض کنید E یک فضای برداری نرم دار باشد و $\{x_n\}$ دنباله ای در آن؛ گوییم $\{x_n\}$ به

طور ضعیف به $x \in E$ همگراست هرگاه برای هر $f \in E^*$

$$f(x_n) \rightarrow f(x)$$

وقتی $n \rightarrow \infty$.

همگرایی ضعیف $\{x_n\}$ به x را با $x = \text{weak-lim}_n x_n$ یا $x_n \xrightarrow{w} x$ نمایش می دهیم.

تعریف ۷.۱.۱ فرض کنید E یک فضای باناخ باشد؛ گوییم E خاصیت اوپال^۲ دارد هرگاه برای هر

دنباله ی همگرای ضعیف $\{x_n\}$ در E با حد ضعیف z_0 داشته باشیم

$$\liminf_{n \rightarrow \infty} \|x_n - z_0\| < \liminf_{n \rightarrow \infty} \|x_n - y\|$$

برای هر $y \in E$ و $y \neq z_0$.

تعریف ۸.۱.۱ زیر مجموعه ی محدب H از فضای باناخ E ساختار نرمال دارد هرگاه برای هر زیر مجموعه ی محدب و کراندار L از H که بیش از یک نقطه دارد، $x \in L$ وجود داشته باشد به طوری که

$$\sup\{\|x - y\| : y \in L\} < \sup\{\|u - v\| : u, v \in L\} = \text{diam}(L)$$

در رابطه ی قبل $\text{diam}(L)$ قطر مجموعه ی L می باشد.

^۱ James theorem
^۲ Opial

قضیه ۳.۱.۱ هر زیر مجموعه ی محدب و فشرده ی C از فضای باناخ E ساختار نرمال دارد.

اثبات: فرض کنیم C ساختار نرمال ندارد و به تناقض می رسیم. زیر مجموعه ی محدب D از C را که دست کم دو نقطه دارد در نظر می گیریم. از این که C ساختار نرمال ندارد نتیجه می شود همه ی نقاط D قطری اند. دنباله ی $\{x_i\}$ در D را به گونه ای می سازیم که برای هر $i \neq j$

$$\|x_i - x_j\| = \text{diam}(D)$$

برای این منظور $x_1 \in D$ را دلخواه اختیار می کنیم. چون تمام نقاط D قطری اند، $x_2 \in D$ وجود دارد

$$\text{diam}(D) = \|x_1 - x_2\| \quad \text{به طوری که}$$

با توجه به محدب بودن D ، $\frac{x_1 + x_2}{2} \in D$. حال $x_3 \in D$ را طوری اختیار می کنیم که

$$\text{diam}(D) = \left\| x_3 - \frac{x_1 + x_2}{2} \right\|$$

با ادامه ی این روند دنباله ی $\{x_n\}$ در D به دست می آید که

$$\text{diam}(D) = \left\| x_{n+1} - \frac{x_1 + x_2 + \dots + x_n}{n} \right\|, n \geq 2$$

از

$$\begin{aligned} \text{diam}(D) &= \left\| x_{n+1} - \frac{x_1 + x_2 + \dots + x_n}{n} \right\| \\ &= \left\| \frac{(x_{n+1} - x_1) + (x_{n+1} - x_2) + \dots + (x_{n+1} - x_n)}{n} \right\| \\ &\leq \frac{1}{n} (\|x_{n+1} - x_1\| + \|x_{n+1} - x_2\| + \dots + \|x_{n+1} - x_n\|) \\ &\leq \text{diam}(D) \end{aligned}$$

نتیجه می شود که برای $1 \leq i \leq n$ ،

$$\text{diam}(D) = \|x_{n+1} - x_i\|$$

یعنی $\{x_n\}$ زیر دنباله ی همگرا ندارد و این با فشردگی C در تناقض است. پس C ساختار نرمال دارد. \square

قضیه ۴.۱.۱ فرض کنید E یک فضای باناخ با خاصیت اویپال باشد، در این صورت هر زیر مجموعه ی محدب و فشرده ی ضعیف از E ساختار نرمال دارد.

اثبات: به مرجع [۱۵] رجوع کنید.

قضیه ۵.۱.۱ فرض کنید E یک فضای باناخ باشد، E انعکاسی است اگر و تنها اگر هر دنباله ی نزولی از زیر مجموعه های محدب، بسته و ناتهی از E اشتراک ناتهی داشته باشد.

اثبات: به مرجع [۳۸] رجوع کنید.

قضیه ۶.۱.۱ فضای باناخ E انعکاسی است اگر و تنها اگر گوی واحد بسته ی E به طور ضعیف فشرده باشد.

اثبات: به مرجع [۳۹] رجوع کنید.

قضیه ۷.۱.۱ (برلین-شمولیان^۱) اگر E یک فضای باناخ و $A \subseteq E$ ، گزاره های زیر معادلند:

(۱) هر دنباله از عناصر A زیر دنباله ای به طور ضعیف همگرا دارد.

(۲) هر دنباله از عناصر A یک نقطه ی حدی ضعیف دارد.

(۳) A به طور ضعیف فشرده است.

نتیجه ۱.۱.۱ فضای باناخ E انعکاسی است اگر و تنها اگر هر دنباله ی کراندار در E ، زیر دنباله ای به طور ضعیف همگرا داشته باشد.

این مطلب با توجه به قضیه ی ۶.۱.۱ و این که در قضیه ی برلین-شمولیان برای زیر مجموعه ی A از E فشردگی ضعیف و فشردگی دنباله ای ضعیف معادلند به دست می آید.

قضیه ۸.۱.۱ هر زیر مجموعه ی محدب و بسته از یک مجموعه ی فشرده ی ضعیف، فشرده ی ضعیف است.

اثبات: به مرجع [۳۷] رجوع کنید.

قضیه ۹.۱.۱ فرض کنید C یک زیر مجموعه از یک فضای باناخ انعکاسی باشد؛ C فشرده ی ضعیف است اگر و تنها اگر کراندار باشد.

اثبات: به مرجع [۳۷] رجوع کنید.

قضیه ۱۰.۱.۱ (هان-باناخ^۱) فرض کنید E یک فضای برداری نرم دار و C یک زیر فضای آن باشد. $g \in C^*$ را دلخواه در نظر می گیریم؛ در این صورت $f \in E^*$ وجود دارد به طوری که

$$\|f\| = \|g\|, \quad f|_C = g$$

نتیجه ۲.۱.۱ فرض کنید E یک فضای برداری نرم دار باشد و $x \in E$ ؛ در این صورت $f \in E^*$ وجود دارد به طوری که

$$f(x) = \|x\|, \quad \|f\| = 1$$

قضیه ۱۱.۱.۱ فرض کنید $\{x_n\}$ دنباله ای در فضای باناخ X باشد. اگر $x_n \xrightarrow{w} x$ آنگاه $\{x_n\}$ کراندار است و $\|x\| \leq \liminf_{n \rightarrow \infty} \|x_n\|$.

اثبات: به مرجع [۳۷] رجوع کنید.

تعریف ۹.۱.۱ فرض کنید X یک مجموعه ی ناتهی و $d: X \times X \rightarrow R^+$ یک تابع باشد. d را یک متر روی X گوئیم هرگاه

$$(۱) \quad \text{برای هر } x, y \in X, \quad d(x, y) = 0 \text{ اگر } x = y$$

$$(۲) \quad \text{برای هر } x, y \in X, \quad d(x, y) = d(y, x)$$

$$(۳) \quad \text{برای هر } x, y, z \in X, \quad d(x, y) \leq d(x, z) + d(z, y)$$

زوج (X, d) را یک فضای متریک گوئیم.

تعریف ۱۰.۱.۱ نگاشت $f : M \rightarrow M$ از یک فضای متریک (M, d) به خودش را در $x \in M$ به طور مجانبی منظم گوئیم هرگاه

$$d(f^{n+1}(x), f^n(x)) \rightarrow 0$$

وقتی $n \rightarrow \infty$.

تعریف ۱۱.۱.۱ فرض کنید D یک مجموعه ی ناتهی و \leq یک رابطه روی D باشد. این رابطه را مستقیم برای D گوئیم هرگاه

$$(۱) \text{ برای هر } \alpha \in D, \alpha \leq \alpha$$

$$(۲) \text{ برای هر } \alpha, \beta, \lambda \in D, \text{ اگر } \alpha \leq \beta \text{ و } \beta \leq \gamma \text{ آنگاه } \alpha \leq \gamma$$

$$(۳) \text{ برای هر } \alpha, \beta \in D, \text{ عنصر } \gamma \in D \text{ وجود دارد به طوری که } \alpha \leq \gamma \text{ و } \beta \leq \gamma.$$

زوج (D, \leq) را یک مجموعه ی جهت دار می گوئیم.

تعریف ۱۲.۱.۱ فرض کنیم X یک مجموعه ی ناتهی و τ گردایه ای از زیر مجموعه های X باشد. τ را یک توپولوژی روی X نامیم هرگاه

$$(۱) \emptyset, X \in \tau$$

$$(۲) \tau \text{ تحت اجتماع های دلخواه بسته باشد؛}$$

$$(۳) \tau \text{ تحت اشتراک های متناهی بسته باشد.}$$

زوج (X, τ) را یک فضای توپولوژیک می گوئیم.

تعریف ۱۳.۱.۱ شبکه^۱ یا دنباله ی تعمیم یافته در مجموعه ی X یک نگاشت S از یک مجموعه ی جهت دار D به توی X می باشد.

$$\text{شبکه را با نماد } \{x_\alpha : \alpha \in D\} \text{ یا } \{x_\alpha\} \text{ نیز نمایش می دهیم که در آن } S(\alpha) = x_\alpha$$

تعریف ۱۴.۱.۱ شبکه ی $\{x_\alpha : \alpha \in D\}$ در یک فضای توپولوژیک X را همگرا به $x \in X$ گوئیم اگر برای هر همسایگی U از x ، $\alpha_0 \in D$ وجود داشته باشد به طوری که برای هر $\alpha \geq \alpha_0$ ، $x_\alpha \in U$.

تعریف ۱۵.۱.۱ شبکه $S: D \rightarrow X$ در یک زیر مجموعه C از X پایانی نامیده می شود هرگاه $\alpha_0 \in D$ موجود باشد به طوری که برای هر $\alpha \geq \alpha_0$ ، $x_\alpha \in C$.

تعریف ۱۶.۱.۱ شبکه $\{x_\alpha : \alpha \in D\}$ در مجموعه X عام^۱ نامیده می شود هرگاه برای هر زیر مجموعه C از X ، $\{x_\alpha : \alpha \in D\}$ پایانی در C یا در $X - C$ باشد.

تعریف ۱۷.۱.۱ فرض کنیم $\{x_\alpha : \alpha \in D\}$ یک شبکه در مجموعه X باشد و E یک مجموعه X جهت دار باشد. شبکه $\{x_{\alpha_\beta} : \beta \in E\}$ در X را یک زیر شبکه از $\{x_\alpha : \alpha \in D\}$ گوئیم هرگاه

$$(1) \quad \{x_{\alpha_\beta} : \beta \in E\} \subseteq \{x_\alpha : \alpha \in D\}$$

(۲) برای هر $\beta_0 \in E$ وجود دارد به طوری که $\alpha_0 \leq \alpha_\beta$ ایجاب می کند $\beta_0 \leq \beta$.

قضیه ۱۲.۱.۱: فرض کنید $\{x_\alpha\}$ یک شبکه در فضای توپولوژیک X باشد. در این صورت

(i) $\{x_\alpha\}$ زیر شبکه X عام دارد.

(ii) اگر $f: X \rightarrow Y$ یک نگاشت پیوسته باشد و $\{x_\alpha\}$ یک شبکه X عام در X باشد آنگاه $\{f(x_\alpha)\}$ یک شبکه Y عام در Y می باشد.

(iii) X فشرده است اگر و تنها اگر هر شبکه X عام در آن همگرا باشد.

اثبات: به مرجع [۳۷] رجوع کنید.

تعریف ۱۸.۱.۱ پوسته X محذب^۲ در فضای برداری V اشتراک تمام زیر مجموعه های محذب V که شامل X هستند میباشد.

پوسته X محذب را با $co(X)$ نمایش می دهیم.

به طور مشابه پوسته X محذب و بسته X در فضای برداری V اشتراک تمام زیر مجموعه های محذب و بسته از V که شامل X هستند میباشد و با $clco(X)$ نشان داده می شود.

تعریف ۱۹.۱.۱ فرض کنید S یک زیر مجموعه از فضای برداری V باشد، پیمای خطی S^1 عبارت است از اشتراک همه ی زیر فضاهای V شامل S .

تعریف ۲۰.۱.۱ فرض کنید C یک مجموعه و T نگاشتی از C به C باشد؛ T را غیر انبساطی گوئیم هرگاه برای هر $x, y \in C$ داشته باشیم

$$\|T(x) - T(y)\| \leq \|x - y\|$$

مجموعه نقاط ثابت T را با $F(T)$ نشان می دهیم.

تعریف ۲۱.۱.۱ دو نگاشت T, F روی C را جابجایی گوئیم هرگاه برای هر $x \in C$

$$TF(x) = FT(x)$$

تعریف ۲۲.۱.۱ گوئیم مجموعه ی C خاصیت نقطه ی ثابت برای نگاشت های غیر انبساطی دارد اگر هر نگاشت غیر انبساطی $T: C \rightarrow C$ یک نقطه ی ثابت در C داشته باشد.

تعریف ۲۳.۱.۱ گوئیم C خاصیت نقطه ی ثابت شرطی برای نگاشت های غیر انبساطی دارد هرگاه برای هر نگاشت غیر انبساطی $T: C \rightarrow C$ ، T نقطه ی ثابتی در C نداشته باشد یا T یک نقطه ی ثابت در هر زیر مجموعه ی محدب، بسته، کراندار، ناتهی و تحت T پایا از C داشته باشد.

تعریف ۲۴.۱.۱ مجموعه ی ناتهی C را فشرده ی ضعیف موضعی گوئیم هرگاه هر زیر مجموعه ی محدب، بسته و کراندار C فشرده ی ضعیف باشد.

قضیه ۱۳.۱.۱ فرض کنید C یک زیر مجموعه ی محدب از فضای برداری نرم دار X باشد. C بسته است اگر و تنها اگر به طور ضعیف بسته باشد.

اثبات: به مرجع [۳۷] رجوع کنید.

قضیه ۱۴.۱.۱ هر زیر مجموعه ی فشرده ی ضعیف از فضای باناخ X ، کراندار است.

اثبات: به مرجع [۳۷] رجوع کنید.

۲.۱ وجود نقطه ی ثابت برای نگاشت های غیر انبساطی

قضیه ۱.۲.۱: فرض کنید E یک فضای باناخ به طور یکنواخت محدب و T یک نگاشت غیر انبساطی از زیر مجموعه ی محدب، بسته و کراندار C از E به توی C باشد؛ در این صورت T یک نقطه ی ثابت دارد.

اثبات: فرض کنیم Φ خانواده ی زیر مجموعه های محدب، بسته و ناتهی از C باشد که تحت T پایا هستند؛ یعنی برای $C_\alpha \in \Phi$ ، $T(C_\alpha) \subseteq C_\alpha$.

چون C عضو Φ است پس Φ ناتهی است. Φ را با رابطه ی شمول مرتب می کنیم که در این حالت مجموعه ای جزئاً مرتب می شود. از آنجا که اشتراک عناصر C_α از یک خانواده ی مرتب خطی از Φ خود زیر مجموعه ای محدب و بسته از C است که تحت T پایا و ناتهی است (زیرا همه ی C_α ها زیر مجموعه های فشرده ی ضعیف از فضای انعکاسی E می باشند) پس Φ یک عنصر مینیمال مانند C_0 دارد.

کافی است نشان دهیم C_0 دقیقاً یک عنصر دارد. چون C_0 ناتهی است پس کافی است نشان دهیم که C_0 دو نقطه ی مجزا ندارد. فرض کنیم که اینگونه باشد. d را قطر C_0 در نظر می گیریم. نقاط x_1, x_2 از C_0 را طوری اختیار می کنیم که

$$\|x_1 - x_2\| \geq d \cdot 1/2$$

را وسط خط واصل از x_1 به x_2 می گیریم. چون C_0 محدب است پس $x \in C_0$. حال برای هر $y \in C_0$ ، $x - y$ نقطه ی وسط خط واصل از $x_1 - y$ به $x_2 - y$ می باشد. همچنین

$$\|x_1 - y\| \leq d \text{ و } \|x_2 - y\| \leq d.$$

چون E به طور یکنواخت محدب است عدد $q > 0$ وجود دارد به طوری که

$$\|x - y\| \leq (1 - q)d < d$$

(زیرا $\|x_1 - y - (x_2 - y)\| = \|x_1 - x_2\| \geq d \cdot 1/2$).

قرار می دهیم $C_1 = \bigcap_{y \in C_0} \{u \mid u \in C_0, \|u - y\| \leq d_1\}$ و $d_1 = (1 - q)d$.

C_1 زیر مجموعه ی محدب و بسته ی C_0 است، زیرا اشتراک مجموعه های محدب و بسته می باشد و چون x در C_1 قرار دارد بنابراین C_1 ناتهی نیز می باشد. از طرفی C_1 زیر مجموعه ی محض C_0 است، زیرا $d_1 < d_0$.

نشان می دهیم که C_1 تحت T پایاست؛ فرض کنیم $u \in C_1$ و $y \in C_0$. برای هر $\varepsilon > 0$ ترکیب خطی محدب از $T(z_j), z_j \in C_0$ وجود دارد به طوری که

$$\left\| y - \sum_{j=1}^r \lambda_j T(z_j) \right\| < \varepsilon \quad 0 < \lambda < 1, \sum_{j=1}^r \lambda_j = 1$$

بنابراین

$$\begin{aligned} \|Tu - y\| &= \left\| Tu - \sum_{j=1}^r \lambda_j T(z_j) + \sum_{j=1}^r \lambda_j T(z_j) - y \right\| \\ &\leq \left\| Tu - \sum_{j=1}^r \lambda_j T(z_j) \right\| + \left\| \sum_{j=1}^r \lambda_j T(z_j) - y \right\| \\ &\leq \varepsilon + \left\| Tu - \sum_{j=1}^r \lambda_j T(z_j) \right\| \\ &\leq \sum_{j=1}^r \lambda_j \|Tu - Tz_j\| + \varepsilon. \end{aligned}$$

از طرفی $d_1 \|u - z_j\| \leq \|Tu - Tz_j\|$ ، زیرا T غیر انبساطی است و u در C_1 قرار دارد. پس

$$\|Tu - y\| \leq \sum_{j=1}^r \lambda_j d_1 + \varepsilon$$

چون ε دلخواه بود پس $\|Tu - y\| \leq d_1$ ، یعنی Tu در C_1 قرار دارد؛ اما C_0 عنصر مینیمال Φ است. بنابراین به تناقض با فرض این که C_0 دست کم دو عضو دارد رسیدیم.

□

در نتیجه $C_0 = \{x_0\}$ و $Tx_0 = x_0$.

فرض کنیم C یک زیر مجموعه ی کراندار از یک فضای باناخ X باشد؛ قرار می دهیم

$$r_x(C) = \sup\{\|x - y\| : y \in C\}, x \in C$$

$$r(C) = \inf\{r_x(C) : x \in C\}$$

$$Z(C) = \{x \in C : r_x(C) = r(C)\}$$

لم ۱.۲.۱ فرض کنید C یک زیر مجموعه ی محدب و فشرده ی ضعیف از یک فضای باناخ X باشد؛ در این صورت $Z(C)$ یک زیر مجموعه ی محدب، بسته و ناتهی از C می باشد.

اثبات: برای $x \in C$ قرار می دهیم:

$$C_n(x) = B_{r(C)+1/n}(x) = \{y \in C : \|x - y\| \leq r(C) + 1/n\}, n \in \mathbb{N}$$

$C_n(x)$ زیر مجموعه ی محدب، بسته و ناتهی از C می باشد و در نتیجه $C_n = \bigcap_{x \in C} C_n(x)$ هم زیر مجموعه ی محدب، بسته و ناتهی از C است و برای هر $n \in \mathbb{N}$ ، $C_{n+1} \subset C_n$.

چون C فشرده ی ضعیف است پس $Z(C) = \bigcap_{n \in \mathbb{N}} C_n \neq \emptyset$ □

لم ۲.۲.۱ فرض کنید X یک فضای باناخ و C زیر مجموعه ی محدب و فشرده ی ضعیف از X با $\text{diam}(C) > 0$ باشد؛ اگر C ساختار نرمال داشته باشد در این صورت

$$\text{diam}(Z(C)) < \text{diam}(C)$$

اثبات: چون C ساختار نرمال دارد پس دست کم یک نقطه ی غیر قطری $x_0 \in C$ وجود دارد به طوری

$$r_{x_0}(C) = \sup\{\|x_0 - x\| : x \in C\} < \text{diam}(C) \quad \text{که}$$

فرض کنیم u, v دو نقطه از $Z(C)$ باشند، پس $r_u(C) = r_v(C) = r(C)$.

$$\|u - v\| \leq \sup\{\|u - x\| : x \in Z(C)\} \quad \text{چون}$$

$$\leq r(C) \leq r_{x_0}(C) < \text{diam}(C)$$

پس

□ $\text{diam}(Z(C)) < \text{diam}(C)$

قضیه ۲.۲.۱ فرض کنید X یک فضای باناخ و C یک زیر مجموعه ی محدب، فشرده ی ضعیف، ناتهی و دارای ساختار نرمال از X باشد؛ در این صورت هر نگاشت غیر انبساطی $T : C \rightarrow C$ یک نقطه ی ثابت دارد.